

6 מעריב

חיים משגב

וכעת למעשים

בעוד השמאל אוכל את כובעו, יכולה הממשלה סוף סוף לבצע את המשימה שלשמה נבחרה

מעו יצא מתוקי הקיץ הקץ על האופציה להקמת "ממשלת אחרות". מעתה יהיה על בנימין נתניהו לשנות את אורחותיו ולנהוג בכבוד הרבה יותר גדול בשותפיו לדרך. שוב לא ניתן יהיה לבזוף בכל עת ב"שמעון פרס יהיה שר השלום", כשחברי ממשלה יבקשו לדעת מראש איך נראות "מפות הנסיגה" ומה מבטיח ראש הממשלה להאשי אש"ף בעת שנציגו נפגשים עימם.

מכאן ואילך תוכל השיירה להמשיך בדרכה מכי לי לתת את הדעת על הכלבים הנובחים בשוליה. וזה, בטופו של דבר, מה שהכי חשוב לכל מי שעי מל ללא לאות למען בחירתו של נתניהו לתפקידו הרם. רוני בראון יכול היה, אולי, להיות יועץ משפטי טוב, לא פחות מקודמו, אם רק היו נותנים לו הזדמנות. "עיסקת סיעון" הוא ממילא לא הבטיח, וגם לא יכול היה להבטיח, לא לאריה דרעי ולא לאף אחד אחר. אבל עכשיו זה כבר לא משנה. היה מי שהיה מעוניין בסירפוד המיני - וכעת על חסירי "מתנה השלום" לאשל את המוכר.

הם רצו בהפלת ממשלת נתניהו מטעמים שאינם קשורים לחלוטין למטבעות הלשון שכה אהר לות עליהם - "שלטון החוק", עליונות המשפט ועוד - ועתה הם נשאר תשעיים עד לסוף הקרב. ציה עם ראש ממשלה שאפילו לא שוקל להזמין אותם להיטב עימו ליד שולחן הממשלה.

סוף סוף גם לנו, אנשי מתנה הימין, מתור "לש חק אותה" ציניים. כלומר, לטפס על אוזני הקהל היושב בבית, שמה שחשוב כאמת הוא לא "קיל קול" כזה או אחר, אלא מטרת היצר. בדיוק מה שאמרו לנו יוסי שריר ויוסי בייליק במשך ארבע השנים שנשתיימו עלינו לטובה בבחירות האחרונות: מתור להעלים עין מכל מיני סטיות לא כש רות, ובלכד ש"תהליך השלום" לא ייפגע.

כך הם סיפרו לכולם כשחברי כנסת "ערקו" ממפלגות האם שלהם וקיבלו משרות שהבטיחו את עתידם לכל ימי חייהם, כדי להבטיח "דוב יהודי" לשגינותיהם, זה מה שהם טענו כשהתגלו מעשי הרמיה בהסתדרות וכעמותות שאותן תהינו ראשי מרצ. את פרוטוקול המינוי של מיכאל כרמייה לא הראו לנו עד עצם היום הזה, כשם שלא הסבירו לנו מדוע המליץ אמנון רובינשטיין, או שר החינוך, על מתן תמינה לרוצח שאותו ייצג שר המשפטים.

ובכן, את זה בדיוק אנחנו אומרים עכשיו. מה לנו בראון ומה לנו דרעי ומה לנו אביי-צחק. אם נתניהו ימשיך ככניה בהריומה ובשאר היישובים ביהודה ובשומרון וברמת הגולן, ואם הוא ימית שר פית את ההסכמים המקוללים שמכוחם מבקשים מאיתנו למסור עוד ועוד שטחים לידי הערבים, ויינו. לא בתרנו בו בגלל מעלות תרומות יוצאות דופן. שלחנו אותו אל ראש התהלוכה כיוון שהוא הבטיח לנו לסלק מן השלטון את ממשלת פרס. מעתה צריך לעצב סדר חדש. לא בשאלת המינויים הבכירים. זה ככלל לא מעניין. מה שחשוב עכשיו הוא שבני בגין יחזור לתפקיד שאותו הוא נטש על מנת להשגיח, ביחד עם לימוד לבנת ונתן שרנסקי וחבולון המר וכל השאר, על קיום המצוות שלשמן, ורק למענו, יש בכלל טעם בהישארותו של נתניהו.

עד לשנת 2000 יש עוד הרבה מאוד זמן. אפשר להרכיב את כל הפיגורים ולעשות לבניין ארץ ישראל בנחישות וראייה ומתוך דבקות אמיתית.